

# Bicska Maxi Egerben szúr

*Hegedűs D. Géza mindig mindenben minőséget keres*

Azt írja Nádas Péter a Nézőtér című kötetében: Hegedűs D. Géza „akkor lesz igazi színész, ha már felcsúfult önmagához. Most azonban még szép és örül ennek. Tökéletesen akarja megvalósítani azt a pózt, amit várnak tőle.” A kritikus megállapítás óta eltelt vagy huszonöt év. Jelentem: Hegedűs D. Géza nem sokat változott. Külalakilag. Legfeljebb némi Krúdy-szomorúsággal karakteresedett szőkesége. (Lehet, hogy a széles karimájú fekete kalap, a nyakra vetett könnyű sál, vagy a komolyító szemüveg teszi? Nem tudom.)

Jól áll neki a színészi szerepkörváltás is. Például könnyű, elegáns léhasággal, karakteres úri csavargóként „barátkozott”

nem is. Ezt nevezik általában a brechti „elidegenítési effektusnak.”

● Talán nem veszi hivalkodásnak, ha azt mondom: az elmúlt akárhány év alatt nagyon sok Koldusopera-előadást láttam. Emlékszem szinte valamennyi Bicska Maxira, Gábor Miklóstól kezdve, Cserhalmi Györgyig. Talán ezért is érzem úgy, hogy Maxi kemény, férfiasan kegyetlen figurája kicsi távol áll Hegedűs D. Géza „lány szőkeségétől.” Bár Brecht már az 1928-ban, az ősbemutató idején előírta: a szereplők még véletlenül se emlékeztessenek a közhelyszerű betörőkre és a gyilkosokra. Jobb, ha úri módon viselkednek, akár a polgári rend által szentül erkölcsösei.

– Bicska Maxi igazi vivőr. Kedveli az arisztokratikus eleganciát, a jó ételleket, a jó nőket, de a kemény helyzetekben, roppantul dinamikus, kegyetlenül

Afféle szerelmi való gazembert játszik  
SZKÁROSSY ZSUZSA FÉLVÉTELE

Spiró Elsötétítés című darabjában. Ezen a hétvégén pedig Bicska Maxiként lép a színpadra az egeri Líceum kertjében. Méghozzá érdekes színészi társaságban. A Koldusopera nagyvállalkozóját, Peachum urat Bodrogi Gyula játssza. (Ezzel a szereppel debütált a főiskolások zseniális vizsgaelőadásán.) Harcias nejét Molnár Piroska alakítja. A szép, egeri színészlányok, fiúk között ott van, Pollyként, a Cotton Club Singers, „tüskés, kaktusz természetű” énekesnője, Kozma Orsolya is.

– Külön érdekessége az előadásnak, hogy a Keszég László fiatal rendező, eredeti miliőben, a Viktoriánus korszak keretei között pergeti le a történetet. Formailag természetesen. Tehát nem modernkedik – egészíti ki a közreműködők listáját Hegedűs D. Géza. – Tudja, én nyáron, tervszerűen, többnyire pihenek. Am Bertolt Brecht és Kurt Weill zenés szatírája, és Bicska Maxi szerepe megéri, hogy feladjam szokásaimat. Szerintem: a Koldusopera igazi, a vásári komédiák hangulatával felerősített populáris mű, amely kvalitásaival, gondolataival, a mese sodrásával egyaránt megmozgathatja az egyetemi tanár, és a legegyszerűbb néző fantáziáját. S attól varázslatos ez az egész, hogy benne is vagyunk a történetben, meg

viselkedik. Varázslata az, hogy férfias bájával az ujjá köré csavar mindenkit. Legyen szó a vöröslámpás ház hölgyeiről, vagy a polgári erkölcs híveiről. Szóval, afféle szerelmi való gazember. Vélhetően jól állhat neki az én „lány szőkeségem” is.

● Azt hiszem, jó évet zár. A Dzsungel könyve és a Padlás rendezése még mindig telt házzal fut a Pesti és a Vigszínházban. Sikert aratott a Kövek a zsebben rendezése is. Közben eljátszotta Kent grófját a Lear királyban és Nóra férjét Ibsen darabjában. Talán csak egy kritikus pont akadhat életében.

– Mégis, mire gondol?

● Elütötte már a negyvenkilencet. S a férfiak (na meg a nők is) többnyire rettegnek a kritikus ötvenedikétől.

– Ezen csak mosolygok tulajdonképpen. – bölcsekedik Hegedűs D. Géza. – Inkább arra gondolok, hogy a magyar férfiak átlag-életkora: hatvankét év. Tehát: ha csak az átlag életkor adatát meg nekem, akkor is van még tizenkét évem. Ezért úgy döntöttem, hogy minden dologban csak a minőség érdekel. Emberi értelemben ugyan úgy, mint az érzékek birodalmában, a színházban, filmben, irodalomban.

Gantner Ilona